

Warszawa, dnia 24 maja 2017 r.

Sygn. akt VI Ka 1407/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Agnieszka Wojciechowska-Langda

protokolant: protokolant sądowy Monika Suwalska

przy udziale prokuratora Mariusza Ejflera

po rozpoznaniu dnia 24 maja 2017 r.

sprawy P. R. syna A. i A. ur. (...) w W.

oskarżonego o czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

z dnia 22 czerwca 2016 r. sygn. akt IV K 513/15

uchyla zaskarżony wyrok i uznając, że czyn przypisany oskarżonemu stanowi wykroczenie z art. 119 § 1 kw, na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 kpsw w zw. z art. 45 § 1 kw, postępowanie przeciwko P. R. umarza; koszty sądowe w sprawie przejmuje na rachunek Skarb Państwa.

Sygn. akt VI Ka 1407/16

UZASADNIENIE

P. R. wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie z dnia 22 czerwca 2016 roku, sygn. akt IV K 513/15 został skazany za popełnienie czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary zaliczono oskarżonemu okres zatrzymania w dniu 20 lutego 2015 roku uznając, że jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równy jest jednemu dniowi kary pozbawienia wolności.

Apelację od powyższego wyroku wniósł oskarżony zaskarżając to orzeczenie w zakresie rozstrzygnięcia o karze.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Niezależnie od zarzutów podniesionych w osobistej apelacji oskarżonego stwierdzić należy, że w chwili orzekania przez Sąd Odwoławczy czyn, za który P. R. został skazany stał się wykroczeniem.

Wskazać należy, że przypisując sprawcy kradzieży czyn, o jakim stanowi art. 278 § 1 k.k. istotna jest wartość skradzionych rzeczy, albowiem musi ona przekroczyć $\frac{1}{4}$ minimalnego obowiązującego wynagrodzenia za pracę. W przypadku kiedy wartość rzeczy nie przekracza wskazanej wartości, czyn ten stanowi wykroczenie stypizowane w przepisie art. 119 § 1 k.w.

P. R. zarzucono popełnienie w dniu 20 lutego 2015 roku czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. ustalając, że łączna suma strat skradzionych rzeczy wyniosła 485,90 złotych. Przypomnieć w tym miejscu wypada, że z dniem 1 stycznia 2017 roku wzrosła kwota granicy wykroczeniowej z uwagi na podniesienie wysokości płacy minimalnej, która

obecnie wynosi 2.000 złotych brutto, a zatem $\frac{1}{4}$ minimalne wynagrodzenie wynosi 500 złotych. Wobec powyższego od 1 stycznia 2017 roku kradzież rzeczy o wartości nieprzekraczającej kwoty 500 złotych jest wykroczeniem, nie zaś przestępstwem. Zatem w realiach niniejszej sprawy uznać należało, że P. R. swoim postępowaniem wypełnił znamiona wykroczenia z art. 119 § k.w. nie zaś przestępstwa z art. 278 § 1 k.k., albowiem łączna wartość skradzionych rzeczy wyniosła 485,90 złotych.

W myśl art. 45 § 1 k.w. karalność wykroczenia ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok; jeżeli w tym okresie wszczęto postępowanie, karalność czynu ustaje z upływem 2 lat od popełnienia czynu. P. R. przypisanego mu czynu dokonał w dniu 20 lutego 2015 roku, a zatem stwierdzić należy, że przedawnienie jego karalności nastąpiło z dniem 20 lutego 2017 roku. W chwili obecnej zaistniała zatem negatywna przesłanka procesowa określona w art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w., a mianowicie nastąpiło przedawnienie orzekania.

Zatem – uznając, że czyn przypisany oskarżonemu stanowi obecnie wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. Sąd Odwoławczy, zgodnie z art. 104 § 1 pkt. 7 k.p.s.w., uchylił zaskarżony wyrok i na podstawie art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w. umorzył postępowania przeciwko P. R..

Z tych względów Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.